

عنوان مقاله:

بررسی اپیدمیولوژیک اقدام به خودکشی در جمعیت تحت پوشش دانشکده علوم پزشکی لارستان در سال های 93-1390

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی پژوهش های نوین ایران و جهان در روانشناسی و علوم تربیتی، حقوق و علوم اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

اقبال سخاوتی - دانشجوی دکتری مهندسی محیط زیست - دانشکده علوم پزشکی لارستان، لارستان، ایران

مریم اکبری - دانشجوی دکتری سیاست گذاری سلامت - مرکز تحقیقات سیاستگذاری سلامت، دانشگاه علوم پزشکی شیراز، شیراز، ایران

مجتبی رحیمیان بوگر - کارشناسی روانشناسی عمومی - دانشکده علوم پزشکی لارستان، لارستان، ایران

زینب جلیلی - دانشجوی کارشناسی اتاق عمل - دانشکده پرستاری لارستان، لارستان، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: خودکشی به عنوان یک رفتار ضداجتماعی و یکی از عمده مشکلات پیش روی سلامت عمومی جوامع در سراسر جهان مطرح است که می توان آن را به عنوان اقدام آگاهانه درآزار خود که به مرگ منتهی می گردد، تعریف نمود. لذا از آنجا که خودکشی بار اقتصادی، اجتماعی و روانی ویژه ای در بردارد و به عنوان یک مشکل روز افزون اهمیت خاصی را به خود اختصاص داده است؛ این مطالعه درصدد است تا به بررسی اپیدمیولوژیک اقدام به خودکشی در جمعیت تحت پوشش دانشکده علوم پزشکی لارستان در سال های 93-1390 بپردازد. روش: در این مطالعه ی توصیفی گذشته نگر که با رویکرد تحلیلی انجام گرفت، تمامی موارد اقدام به خودکشی و خودکشی منجر به فوت در شهرستان لارستان که در سیستم ثبت موارد خودکشی معاونت بهداشتی دانشکده علوم پزشکی لارستان ثبت گردیده بود، انتخاب و وارد مطالعه گردید. پس از جمع آوری داده ها با رعایت معیارهای اخلاقی، تحلیل داده ها با استفاده از آزمون مجذور کای اسکویر، آزمون دقیق فیشر و آزمون رگرسیون لجستیک، انجام شد. یافته ها: یافته های پژوهشی حاکی از آن است که در طول 4 سال، 545 نفر در شهرستان لارستان اقدام به خودکشی کرده بودند و براساس برآورد جمعیت در آخرین سرشماری در این شهرستان (226879 نفر)، میزان اقدام به خودکشی به تفکیک در سال 1390 برابر 57.29، سال 1391 برابر 70.96، سال 1392 برابر 73.16 و در سال 1393 برابر 38.78 نفر در صد هزار نفر جمعیت بوده است. در این مطالعه 3.5 درصد از اقدام به خودکشی ها منجر به فوت شده بود که اغلب با مصرف دارو و سموم انجام شده بود. و متغیرهای مونث بودن، مجرد مردان، تاهل زنان، سنین نوجوانی و جوانی، وضعیت شغلی (خانه دار بودن، شغل آزاد، محصل بودن و بیکاری)، سطح تحصیلات پایینو مشکلات خانوادگی، به عنوان مهمترین ریسک فاکتورهای اقدام به خودکشی شناسایی شدند. نتیجه گیری: بنابر نتایج می توان گفت که خودکشی در شهرستان لارستان از شیوع متوسط به بالایی برخوردار است که تحت تاثیرجنسیت، وضعیت تاهل، سن، شغل، تحصیلات و مشکلات خانوادگی، متفاوت است. از اینرو، انتظار می رود با برنامه ریزی و مداخله در حل تعارضات خانوادگی، تقویت عزت نفس و کاهش روحیه انزواگرایی در نوجوانان و جوانان، حمایت روانی از گروه های شغلی آسیب پذیر و زنان خانه دار و ارایه خدمات روانشناختی به سایر گروه های پرخطر شناسایی شده، بتوان رفتار اقدام به خودکشی و خودکشی را کاهش داد.

کلمات کلیدی:

اقدام به خودکشی، خودکشی، اپیدمیولوژیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/660195>

